

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

III. Consideratio pro Feria III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

sed miserit in mundum, & commodi tui causa morti tradiderit. Neq; hic contentus quotidie eum mittit, & in cibum & potum ad te nutriendum tradit. **A T T E N D E** igitur quod in hoc dono simul omnia tibi tradit; & ac titulū, quo omnia obtineas. Hic. n. tradit tibi Angelos, qui te custodiant ac iuuent; dat suas gratias ac virtutes, quibus exoneris ac sanctificeris; dat tibi merita & satisfactiones filij tui, quibus defectum & paruitatem tuarum satisfactionum suppleas; tradit tibi vltimum rerum temporalium, in quo gradu eis indiges dat aternas, vt lpe eas obrinendi latificeris; dat seipsum tibi Deus infinitus, tanquam vltimum finem & beatitudinem preparam, qua nunc dulci contemplatione, postea verò clara visione fruaris. In pignus autem & cautionem horum omnium dat tibi vnigenitum filium suum, sub hoc velo latentem: qui tantum valet, quantum quidquid tibi promittit; & tu potes desiderare, vt satureris. Ne autem aliquid debitationis vestigium superfit, vult hunc eundem filium suum, tuā esse oblationem, quam ei quotidie offeras: vt quidquid petieris, impetrare possis. *c. Fili (ait Ecclesiasticus) in tua infirmitate ne despicias teipsum. Da suauitatem & memoriam similitudinū, & impingua oblationem quasi dicat. offerat Deo suaue olens Sacrificium, & electæ farinae memoriale: quæ erit valde pinguis oblatio. Quoddam autem Sacrificium hoc est, nisi Mistæ? in quo in odorem suauitatis offertur panis viuus, qui de cælo descendit, & pinguis vitulus humanitatis Sacratissimæ, quæ sit omnium tuarum infirmitatum medicamentum, & miseriarum remedium: Ne autem existimes hanc suauē ad eod oblationē à Deo despiciendā, eo quod sis tu, qui illā offerat ipsemet Dei filius per te, fungitur officio Sacerdotis, tecūq; illā offerat, vt petat & exaudiatur pro te & remuneret in te, quod ipse facit per te. O Pater supreme; quid vltra facere poteras, quā, fecisti vt me prouocares ad te amandū, & non abiiciendū animū, aut diffidendū, me obtenturū, quod tibi melius seruiā desidero. Tu vnigenito filio tuo nō pepercisti propter me, neq; ego vnice animæ meæ ac vitæ parca propter te. Totā ergo eā tu trado obsequio, & cū ea simul res omnes meas Accipe igitur oblationem hanc etsi vilē & abiectā propter filij tui oblationē, quæ adeo est preciosa.*

III. Consideratio pro Feria III.

c. Eccl. 38. 9. 11.

a Ioan. 10. 11. 1. b Marc. 10. 18. Luc. 18. 19.

2.

EGO SVM PASTOR BONVS. *bonus pastor animam suam dat pro ovis suis.* O supreme Pastor, explica tu ipse, quis sis, & quomodo voceris bonus? nam cuidam adolescenti dixisti: *b nemo bonus, nisi vnus & solus Deus.* Sed ex hoc video, quod in re optimo teipsum appelles *Pastorem bonum*; es enim verus Deus; bonus per essentiam, & ipsamet bonitas infinita, & fons totius bonitatis, quæ in cælo & in terra communicatur. Cum igitur bonitas sit amoris obiectum: tu ob infinitam tuam bonitatem dignissimus es, qui amore infinito diligaris. O si haberē amorē infinitum, vt te pro meritis amarem. **S E D** explica mihi Domine, in quo ostendis te esse

bonum

bonū Pastorem? in quo tamē id ostēdere poteris: nisi cum facies summum quod potes pro ouibus tuis? descēdisti è cœlo, vt eas perditas quæreres; vitāq; tuā pro earum redemptione exponeres; Sanguineq; tuo earum debita persolueres. Neque his cōtētus, è cœlo quotidie descendis, vt eas pascas neq; alio quidē pastu, quā ipsomet corpore tuo; nec alio, potu, quā ipso-met Sanguine tuo. O charitatē absque mensura! O amorem ab omni lucro expeditū! alij pastores aluntur carnibus & lacte suarum ouium: tu autē Pastor bone, eas propria carne & sanguine alis. Dignus sanè titulo boni Pastoris; in quo solo tanta bonitas potuit inueniri! **S E D** adhuc aperi mihi, Dñe, quis mihi cibū hunc & potū adferat, vt eis alar & nutriat? O immēnsa cœlestis nostri Pastoris largitarem! qui ne pastus hic cœlestis in terra de esset curā eū è cœlo deferendi, ipsismet terræ habitatoribus cōmiser. Nam quicumq; Sacerdos Missā celebrat, in quacunq; terræ parte efficit, vt panis hic cœlestis è cœlo descendat, ad Christi oues alēdas. Quis mihi det, vt vera sim ouis tua: vt hoc Diuino pastu fruatur! **S E D** quid dicā, Deus meus: cum oues esse soleāt oblatio, quæ in Sacrificio mactātur in pastorū cōmodū: tu autē, pastor supreme, offers te ipsum in Sacrificiū, in ouium tuarū commodum. Ego igitur, Domine, vtrumque faciam: nam simul cum Sacrificio preciosi tui corporis & Sanguinis offeram me ipsum tanquam ouem tuā in Sacrificium, iugulās & extinguens in me ipso quicquid tibi aduersatur.

1 V. Consideratio pro Feria 1 V.

EGO SUM VITIS, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructū multum. Perpēde primū Iesū Christū verū Deū & hominē esse vitē, ex qua & Esse, & virtutē omnē accipiūt homines, qui eius sunt palmites: modò tamen ipsi viti sint vniti. Sed quo modo vnitio hæc fieri poterit vite in cœlo permanente, palmitibus verò in terra? Tu o Deus omnipotēs; qui res valde à se inuicē distātes cōiūgere, & vnire nosti, id præstas, etiā si nulla illarū propriū deserat locū. Vitis. n. ipsa in cœlo manens, quotidie descendit, vt palmitib. suis in terra manentib. vniatur. Et quoniā vitis manere solet terra cooperta, descēdit etiā hæc panis & vini accidētib. tecta: & sic in domū iusti ingreditur, qui palmes est: cū quo per ineffabilem amoris vnionē coniūgitur. *Cōsidera* mox fructum ex eo proueniētē quod palmes cum hac vite coniūgatur. Qualis. n. vitis est, talis & virtus erit, quæ influit in palmitem; vt fructū ferat tali vite dignū. Ac proinde, qui est Christo Dño vnitus, fructus proferet Christo dignos; charitatis scilicet & misericordiar; tēperariar; & castitatis; obediētiar; & patientiar; ei similis, quæ fuit in Christo. Et quid mirū, quod hoc faciat Dñs ille, qui voluit se vitem appellare: siquidē voluit carnē suā esse verū cibū, & sanguinē suū verū potū? Qualis autē est cibus & potus, tales generat in sumentib. humores. Stude igitur quotidie te cōiūgere tuo Redēptori: vt copiose eius redemptionis fructū particeps fias. Alioquin eueniet tibi q̄ Palmiti à sua vite adscisso, qui nec fructum